

ΤΟ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΘ ΚΑΤΑΛΟΙΠΟΝ

Τό υπ' αριθμόν ΠΘ κατάλοιπον αποτελείται 1· ἐξ ἑνός τεμαχίου χάρτου, ἐφ' οὗ ἔχουσιν ἀντιγραφή πέντε ἐπιγραφαί ἐκ τοῦ ἐν Μεσημβρίᾳ ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ Γ. Α. Μέγα καὶ 2) ἐκ δύο τεμαχίων χάρτου, ἐφ' ὧν ἔχουσιν ἀντιγραφή, δύο ἐπιγραφαί ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς κωμόπολεως Βελβενδοῦ τῆς παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν Πιερίων ΠΑ τοῦ Ἀλιάκμονος κειμένης ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Ἀσμᾶ.

Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ τεμαχίῳ τοῦ χάρτου περιεχόμεναι πέντε ἐπιγραφαί εἶνε αἱ ἐξῆς·

† Ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Μεσημβρίας κυροῦ Κυπριανοῦ καὶ ιερατευοντος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐν ἱερεύσιν κύρ Ἀγαπίου ἱερέως καὶ σακελαρίου Μεσημβρίας ἀνίστοριθη ὁ θεῖος οὗτος καὶ πάνσεπτος ναὸς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτ(ό)κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐπονομαζομένης Ἀναλήψεως δι' ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κύρ Θεοτόκη τοῦ Καππαδοῦκα εἰς ὠφέλειαν καὶ ψυχικὴν περιποίησιν τῆς ἑαυτοῦ καὶ εἰς εὐλογίαν καὶ παραμύθιον τῶν θεοσεβῶν τε καὶ φιλοχρίστων τῶν συνδρομησάντων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν τῶν εἰσιόντων ἐν αὐτῷ μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ εὐλαβείας ἔξουσι δέ καὶ αὐτοὶ τὴν πανυπέραγνον καὶ ἀειπαρθένον καὶ μητέρα τοῦ φωτός ἄγριπνον ἀεὶ τῆς ψυχῆς φύλακα, πρεσβιν εὐπρόσωπον πρὸς τὸν γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ὄν καὶ λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν κύνδινος ἀντίληπτωρα καὶ βοηθὸν ἐν τῷ ἐνεστωτι βίῳ καὶ ἐν τῷ μέλλον αἰῶνι, δοξάζειν Π(ατέ)ρα ὄν καὶ ἅγιον πν(ευμ)α τὴν μίαν θεότητα καὶ βασιλείαν εἰς τοὺς

+ Π ΧΙΘΡΑΦΟΝΤΩ ΤΩ ΓΑΙΩΡΩ ΤΩ ΜΩΤΩ ΑΙ. ΠΑΙΩ ΤΩ ΜΩΤΩ ΔΕΘΣ ΜΕΘΗΡΩ ΚΥΡΩ ΚΥΡΑΝΑ ΚΙΕΡΑ ΤΑΧΟΝΟΣ ΤΩ
 ΑΙΩΝΟΣ ΕΝΙΕΡΑΥΣΙ ΚΥΡΑΝΑ ΠΑΥΣΑ ΚΑΡΑ ΠΑΡΕΣΗΕΡΑΝΙΘΗΘΑΟΣ ΕΣΟ ΚΑΙΝΣΤΙΟΣΝΑ ΤΥΠΑΤ ΔΕΘΠΙΝΗΕΘΚΥ ΚΑΡΑΡΑΝΕΝΤΕ
 ΤΩ ΕΠΙΝΟΜΑΡΩΝΗΕΑΙΛΗΨΕΩΣ ΔΙΘΑΤΩ ΠΙΜΩΤΑΚΑΓΕΝΕΡΑΚΟΝΤΩΣ ΚΥΡΩΣ ΤΩ ΚΑΠΙΔΑΚΑΡΑ ΕΘΦΑΚΑΝΚΥ ΠΥΧΗ ΠΙ ΠΟΙΟΙΝ Τ
 ΕΝ ΕΚΑΧΟΚΑΝΟΓ ΚΑΡΑΜΑΚΑ ΤΑΝΘΟΣ ΕΩΝ ΤΕΚ ΦΙΛΑΧΡΩ ΕΣΥΝΔΟΜΗΕΑΙΩΝΑΝ ΕΡ ΤΕΚ ΓΕΝΗΙΚ ΕΝΔΑΚΟΝΤΕΝΩΣ ΤΑΦΕΡΑΥΚΑ ΑΙΩΝΑ
 ΕΣΧΟΙΔΕΚΑ ΑΙ. ΤΠΑΝΥΠΡΑΝΟΝΚΑ ΜΙΡΑ ΕΦΩΤΩ ΕΠΙΝΟΝΑΝ ΤΥΧΗΚ ΦΥΛΑΚΑ ΠΕΘΟΠΚΑ ΠΕΘΟΠΚΑ ΕΡΑΝΕΝΗΕΙΝΕΣΑ Τ
 ΟΝΚΑΛΟΓΩΝ ΕΩΝ ΕΝΚΥΝΔΙΝΟΙΕΑΝ ΤΙΗΠΘΡΑΚΑ ΕΟΗΘΟΝ ΕΝ ΕΣΕΝ ΕΣΘ ΤΙΕΚΩ ΕΝ ΕΣ ΜΑΡΑΔΙΩΝΙ ΔΟΞΑΖΑΝ ΠΑΥΟΝΚΑ ΕΡΩΤΩΝ Τ ΜΙΕΘΟΥΤΩ
 Κ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΕΥΔΙΩΝΑΣ ΑΜΑ Θ ΤΩ Ε Ρ ΠΙ ΝΑ ΠΑΡΑ ΠΩ Ε

αιώνας ἀμὴν † ἔτους ΖΡΠΖ
 (7017 = 1609 μ. Χ.) Ἰνδικοτιωνος)
 ΝΥ ΠΛΟΘΩ (= Νικό-
 λαος Χ.)

+ ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΑΣΤΥΧΘΔΜΑΤΕΑΙΣΑΚΑΤΑΚΕΙΝΗΠΑΛΑΙ
 ΟΛΟΠΝΑΕΤΧΣ ΕΡ ΜΗΗΝΟΕΜΕ Ρ Ε

Εκοιμήθη ἡ δούλη τοῦ
 Θεοῦ Ματθαῖα Κα-
 τακουζινή ἡ Παλαιο-
 λογίνα ἔτους 50 ἡ
 (6990 = 1481 μ. Χ.)
 μηνὶ Νοεμβρίῳ) Ἰνδ.
 ε. †.

3) Χ. Δέσεις τοῦ
 δούλου τοῦ Θεοῦ Ἰω-
 (αννου) τοῦ Ἀγούρου
 ἅμα σημεῖου καὶ τῶν
 τέκων αὐτοῦ ἀμὴν ἔ-
 τους ΖΞΘ (7069 = 1561
 μ. Χ.)

4) Μετανοεῖτε ἡγ-
 γικε γάρ ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν. —

5) Χιτώνα σεπτόν,
 τίς ὁ ρυγνός σου Λόγε,
 ὡς γυμνὸν ὀφθῆναι σε
 τῆς θείας δόξης, μὴ δη-
 μὸν αὐθις παρανόμων
 ἔθραιων ἐφ' ἱματισμόν,
 κληρὸν ἐμβάλουσί σου

οὐκοῦν θεοκτονοῦσιν, αἰθραῖοι πάλιν
 ὁ δ' ἀσεβῆς Ἄρειος ἀρρᾶς προστά-
 τής, λόγοις βδελυροῖς τιμητικοῖς
 ὑπερ ξίφος ἀπαμφιύζει π(α)τρικῆς,
 ἔξουσίας, καὶ συναποστερεῖ με τῆς
 τιμῆς τῆς ἐνθέου: =

Κάτωθεν τῶν ἐπιγραφῶν τού-
 των σημειοὶ ὁ ἀποστολεὺς τὰ ἐκό-
 λουθα:

Ε.Υ.Δ. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

«Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται προέρχονται ἐκ τοῦ ἐν Μεσημβρία ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἡ μεγάλη ἄνω ἐπιγραφή εἶναι διὰ μέλανος γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου, τοῦ ὑπεράνω τῆς μεσημβρινῆς πύλης τοῦ κυρίως ναοῦ.

Ἡ μέση πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως ἐπὶ τοῦ παραπλεύρως τῆς ἱερᾶ προσθέσει τοίχου τοῦ ἱεροῦ.

Ἡ κάτω πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐν γωνίᾳ τῶν ἱερῶν πυλῶν, αἰτίνες εἰκονίζουσι τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἡ ἕτέρα κάτω ἐν εἰκόνι Ἰωάννου Προδρόμου.

Ἡ δ' ἐν τῷ μέσῳ ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή εἶναι γεγλυμμένη ἐπὶ λευκῆς μαρμαρίνης μεγάλης πλακῶς (μηκ. 7. ποδ. πλατ. 3 1/2 ποδ.) ἀποκειμένης νῦν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὅπου μετεκομίσθη ἐκ τοῦ ἐντελῶς κατεστραμμένου ναοῦ τῆς παλαιᾶς μητροπόλεως.

Γ. Α. Μέγας

φοιτ. φιλ.»

Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἀναμφιβόλως σπουδαιότεραι εἶνε ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα, τῶν ὁποίων παρέχομεν πανομοιότυπον.

Αἱ ἐν τοῖς λοιποῖς δυοῖν τεμαχίοις χάρτου περιεχομέναι ἐπιγραφαὶ εἶνε αἱ ἑξῆς.

† Ἀνηγέρθη καὶ ἀνεκαινίσθη ἐκ βόθρου ὁ θεῖος καὶ πάνσεπτος ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀρχιερατεύοντος κυροῦ Ἰωασάφου τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκοπῆς Σερβύου διὰ σηνδρομῆς καὶ ἐξόδου κόπου τε καὶ μόχθου τοῦ ἐντιμωτάτους ἀρχοντος κυροῦ Γεοργίου Μουτάφι Στάμο Πουραα Παρασκε (βῆς;) Ἀπουράα Δίμου Πράα Γεργο χάρενα. Ἡερατεβοντος κIROU Παπαστάματι. Παπαμανασὶ Παπαστέφανε Θε..... νη μοναχι πηρητησα Ἔτους Ζ΄Στ' (7096=1588).

Ἰνδικτικῶνος ΙΑ ἀρχισα Μαρτίου ΚΣ' τέλος Ἀβγούστου
 ὅ μινι Ἀπριλίου Γ' ἐχίονησιν καὶ ἐκάυκαν τὰ ἀμπέλια καὶ
 δὲν εἶεν εὐσπορὰ οὐδεποῦπετα καὶ ἤρθεν τὸ κρασί τὸ μετρίον.
 ΛΑ' πόσιτάρι: ΣΝ τὸ τυρὶ δράμα Ο Νικόλαος ἱστορογράφ-
 φος καὶ εἰς τῆς ἔθαλεν τὸ σκάταλα καὶ ἐγέλασαν με καὶ ἔκαμα
 κόπον καὶ ἤρθα καὶ ἐστίλαμε καὶ ἀγόρασα τὲς βαρῆς ἧς τὸ
 Ἑλασόνε ἀνά τι Παναγία νὰ τῆ στορισσο καὶ υἱῆς ἔθαλεν τὸ
 σκάτολο καὶ ὕφεραν ἄλους καὶ ἐστόρρυσαν;) καὶ ἐγὼ ἔκαμα
 χαρτί: ἰσι ἀσπρα Ρ. νὰ ὕνε ἀσιχόρετος καὶ ἀφορεσμένος καὶ
 ἡ τῆς τὰ χαλάσαι νὰ ἐχί τὸ ἀνάθεμα.

Ἴδου τὰ πνευμοειδέτυπα τῶν δύο τούτων ἐπιγραφῶν.

† ἄΝΗΓΕΡΗ ΚΑΙ ἄΝΕΚΑΙΝΙΣΘΗ ΕΚ ΒΟΘΡΟΥ
 Ὁ ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΠΥΣΕΠΤΟΣ ΗΦΟΣ ΤΟΥ ἄΓΙΟΥ
 ΝΙΚΟΛΑΟΥ ἄΡΧΙΕΡΕΤΕΥΟΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ὙΨ
 ΣΑΦΟΥ ΤΗΣ ἄΓΙΩΤΑΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΣ ΣΕΡΒΙ
 ΟΥ ΑΙΨΑ ΣΗΝ ΑΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ἘΞΟΛΟΥ ΚΟΠΟΥ
 ΤΕ ΚΑΙ ΜΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΩΤΑ ΤΟΥΣ ἄΡΧΟΝ
 ΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΓΕΘΡΓΙΟΥ ΜΥΤΑΦΙ. ΣΑΜΟΠΟΥΡΑ
 ΠΡΕΒ. ΑΙΨΡΑ ΑΙΨΡΑ. ΓΕΡΓΟ ΧΑΡΗ. ΗΕΡΑ
 ΤΕΒΑΤΟΣ ΚΙΡΟΥ ἸΨΑΚΑΤΙ. ἸΨΑΚΑΤΙ ἸΨΑΚΑΤΙ.
 ΘΕ[·] ΜΗ ΧΙΚΤΡΕΤΕ. ΕΤΟΣ 399.

ΙΝΑΙΚΤΩΝΟΣ Η ΦΧΙΣ ΗΡΤΗΧΚΙ ΤΕΛ' ΕΓ' Ε ΜΕΙΝΙ.
 ΨΠΛΙΩΓ ΕΧΙΩΗΣΕΜ Κ, Ε ΚΑΝΚΗ ΤΑ ΦΕΛΙΑ ΚΑΙ ΑΣΗ
 ΕΠΗ ΥΠΟΡΑ ΧΑΡΑΧΕΤΕ Κ, ΗΘΕΝ ΤΟ ΚΡΟΙ ΤΟ
 ΝΕΤ ΛΑ ΤΟΣΙΤΑΙ ΣΗ ΤΟ ΤΡ ΑΗΗ Ο ΝΙΚΟΛΗ
 ΨΣΟΒΟΦ' Κ, ΕΙ ΤΟ ΕΒΑΕΥ ΤΟ ΚΑ ΤΑ Κ, ΕΓΕΛΕ ΗΡΕ
 Κ, ΕΛΑΚΟΠΟΜ Κ, ΗΡΘΑ Κ, ΕΣΙΛΑΕ Κ, ΕΡΕΤΕΣ ΒΑΦΕΙ
 Κ, Τ ΗΣΟΝ ΑΙΤΙ ΓΑΓΙΑ ΗΑ ΠΙΣΟΡΟ Κ, ΥΤΟ ΕΒΑΛΗ
 ΤΟ ΚΑΤΛΟ Κ, ΥΦΕΡΦΗ ΑΥΟ Κ, ΕΣΤ' Κ, ΕΓΟ ΕΛΗ ΗΡΑ
 ΕΠ' Τ ΗΝΕ ΕΙΧΟΡΕΤΟ Κ, ΑΦΡΕΣΜΕΝΟ Κ, Η ΤΟ ΤΑ
 ΧΑΙΟ ΚΕΧΙ Τ ΗΑΘΗ -